

Tak- och vindsbrand på X-gatan, tisdagen den xx-xx-xx kl. 10.44. När räddningsstyrkan anländer, klockan 10.56, möts man av hantverkare på ombyggnadsfastigheten. Det brinner i yttertak, där man höll på med tjärpappsläggning. Branden hade spridit sig in till vindsutrymmet där isolering och takreglar hade antänts. Hantverkarna hade själva försökt släcka branden med hjälp av befintliga handbrandsläckare, de kunde dock inte komma åt branden under yttertak. Takläggaren höll på att fästa tjärpappen, med gasolbrännaren, vid takfoten då pappen och underliggande träpanel antändes. Branden spred sig in till vindsutrymmet, där bjälkar, isolering och takpanel antändes.

På grund av den överhängande spridningsrisken, samt det faktum att det fanns hyresgäster i fastigheten, rekviderades omgående förstärkning. Rökdykare kontrollerade de underliggande trapphusen, dit dock ingen rök hade trängt ner. Redan efter några minuters insats hade branden släckts. Jag pratade med takläggaren som orsakade branden. Han hade arbetat på de aktuella taken under en längre tid men hittills inte råkat ut för någon brand. Han tillstod dock, utan några som helst bortförklaringar, att han var vållande till branden.

En hel del tjärpapp hade onekligen lagts på renoveringsfastighetens tak, och ingenting hade hittills inträffat, inte minsta lilla incident. –Jag fattar knappt hur det kunde hända, vi gjorde ju inget annorlunda idag! Takläggaren var verkligen brydd. Varför började det brinna just här? Takläggaren hade som sagt gått till väga på samma sätt under den tidigare tjärpappsläggningen. Öppen låga från gasolbrännaren hade fäst den stora mängden tjärpapp över en ansenlig takyta. Hade takläggarna bara ”en dålig dag”, eller var takfotskonstruktionen speciellt lättantändlig vid brandstället? Tänkvärt, för oftast finns det en mängd faktorer vilka var för sig eller sammantaget kan vålla branden (olyckan). Sett ur brandutredarperspektiv är ju orsaken till denna brand lätt att fastställa; Öppen låga mot tjärpappen i anslutning till takfoten, där en låga blir svår att kontrollera i själva anslutningen mellan tak och vägg.

Erfarenhetsmässigt, och naturligtvis med facit, borde den öppna lågan vid takfoten hela tiden ha kontrollerats av folk inne på vinden. För ett antal år sedan skärpte försäkringsbolagen reglerna för takläggning, öppen och okontrollerbar låga fick inte användas vid dessa arbeten. En brand som vållades genom att man använt öppen låga vid takarbete innebar reducerade ersättningar från försäkringsbolagen. Återbetalningskrav, s.k. regress, från försäkringsgivarna blev oftast följderna av sådana vållandebränder. Hur det är i dagsläget är jag inte helt på det klara med, flera nya försäkringsgivare har ju dykt upp på marknaden, men jag kan inte tänka mig att försäkringsbranschen har blivit generösare med åren. Däremot kan man konstatera att rättsväsendet inte är speciellt på alerten när det gäller dessa vållandebränder. Lagtexten Allmänfarlig vårdslöshet tillämpas så gott som aldrig vid bränder som vållats av hantverkare i olika sammanhang. Däremot kan oftast enskilda personer ställas till ansvar för betydligt mindre förseelser, t ex en glömd smörkastrull som leder till en köksbrand, kan rendera vederbörande dryga böter. Förelåg det fara för brandspridning? Vad säger räddningsledaren i sin insatsrapport; "Fara för brandspridning inom egen brandcell (här avses tak och vind). Fara för rökspridning till annan brandcell (i första hand aktuella trapphus). Fara för människors liv och hälsa genom giftig brandrök (de som uppehöll sig i fastigheten vid tillfället)."

